

Uitslagen finale dans en ballet

Eerste prijs solisten:

Oosterhoutschool: dans door Jojanneke Nielen

Muziek: "Let's get loud"

Eerste prijs ensemble:

Eerste Christelijk Lyceum met een combinatie van klassiek, moderne dans en jazz ballet. Gedanst door Eva Nagelkerke en Eva Scholten. Muziek: mix.

Extra prijs (aanmoedigingsprijs):

Mendel College: Dans door Marthe Sluis, Marjolein Kersbergen, Denise Reinders, Dionne Petter, Stephanie Donkers en Ilse Emmerik.

Juryrapporten

Schoter Scholengemeenschap: Lianne te Loo

Lianne had een paar "eisen" zoals "rook en lichteffecten". Als zoiets gevraagd wordt dan verwachten we ook wel wat op het podium te zien qua dans. Helaas kwam dat niet geheel uit de verf en maakte ze de gespannen verwachtingen niet waar. We zagen veel bewegingen die teveel terug kwamen, waardoor het een herhaling van zetten werd. Het werd wel aardig gebracht, maar miste de spanning die de muziek met zich meebracht. Te weinig werd met het publiek contact gezocht. En da's ook wel jammer.

Schoter scholengemeenschap: High School Hop door Annefloor Rutte, Merel Smal, Madelon van Noort, Barbara Willemsen, Femmy Bijnsdorp, Suzanne Helversteijn

6 meiden in kleurige rokjes a la Grease met een zelf bedachte choreografie. Op zich natuurlijk knap dat ze dit hebben weten te brengen zonder enige hulp of begeleiding. Helaas miste dit nummer de energie en uitstraling die daarvan verwacht wordt. Met zo'n nummer moet je de zaal plat spelen en meekrijgen. Hierdoor ontstaat er een wisselwerking die je alleen maar energie kan geven. Het was echter te "braaf" en qua presentatie miste het de uitstraling die zo'n nummer vraagt. De bewegingen werden niet netjes afgemaakt en teveel werd naar elkaar en naar de grond gekeken. Met een beetje begeleiding was dit niet gebeurd. De formaties werden weliswaar snel gedaan, maar mede door de beperkte ruimte kwam die niet goed uit de verf.

Mendel College: Dans door Marthe Sluis, Marjolein Kersbergen, Denise Reinders, Dionne Petter, Stephanie Donkers en Ilse Emmerik, 3 meisjes zwart, 3 meisjes wit met bloemen in haar

Zij hebben de aankleding goed verzorgd en ook zij hebben bij het maken van deze act geen begeleiding gehad. Het geheel was heel origineel gebracht, maar schoot tekort in de presentatie en uitstraling hoewel het wel weer beter was dan Schoter Scholengemeenschap. De dans was verzorgd, maar ook hier moet gelet worden op de afwerking van de bewegingen en het vasthouden van de aandacht van het publiek. Energie was er in het begin (teveel), waardoor het op het einde niet veel

over was. Mede door hun inzet, originaliteit en aankleding zijn ze de terechte winnaar van de aanmoedigingsprijs.

Kennemerlyceum: "Water en Vuur".

Gedanst door: Lorraine de Haan, Jeske Bol, Eva Kuijper en Maxine Officier.

Een streetdancenummer met 2 stoelen, 2 rode en 2 turkooisblauwe kostuums, die er prachtig uitzien.

De dans begint met rustige bewegingen, zitten op de stoel, elkaar optrekken, afgewisseld met bevroren houdingen. Een mooi begin. Later zien we loopbewegingen, draaien op de plek en synchroon uitgevoerde danspassen. Een bepaalde sequentie keert als een refrein regelmatig terug. Ook de blokvorm (plaatsing van de 4 danseressen in de ruimte) zien we steeds terug. Iets teveel naar onze mening, waardoor er weinig variatie is.

Het gebruik van freezes werkt goed, maar zorg dan dat het ook écht een freeze is en ga ondertussen niet met elkaar smoezen!

Een ander aandachtspunt is de manier van kijken. Er wordt veel met een onzekere blik naar de grond gekeken; daardoor komen jullie nerveus en té serieus over.

De dans eindigt weer bij de stoelen; een mooi einde, dat het nummer af maakt. De titel van het nummer weerspiegelt zich wel in de kleuren van de kleding, maar helaas minder in de choreografie zelf.

Jammer dat jullie geen applaus hebben genomen.....

Montessori Mavo Aerdenhout: de 2e jaars *Malou Oerlemans, Marinke Maltha, Kim Fortgens, Emma Boéré, Chantal Rijpma, Sophie Meyling.*

Een pluim voor de aankleding! De danseressen dragen kostuums in de stijl van de jaren 50: pastelkleurige topjes met zwarte nopjes, zwarte rokjes, gekleurde panty's, en zelfs de kapsels passen er helemaal bij met getoupeerde suikerspinnen. Ook de 4 paraplu's die in het begin van het nummer gebruikt worden, zijn afgestemd op deze stijl.

De muziek is een mix van 4 nummers.

Het bewegingsmateriaal (vooral streetdance) is relatief eenvoudig (en soms zelfs een beetje braaf). Maar dit wordt goedge maakt door een mooie choreografie en spannend en afwisselend ruimtegebruik. We zien verplaatsingen van lijnen van voor naar achter, grappige sprongen, duo's die steeds wisselen, leuke posities achter elkaar en tegen elkaar in.

De meiden dansen ontspannen en met vrolijke gezichten; zij laten het publiek zien dat ze hun nummer beheersen!

Naar de finale dus.

Oosterhoutschool: dans door Jojanneke Nielen

Muziek: "Let's get loud"

Voor het eerst doet de Oosterhoutschool mee aan de dans-hit, en Jojanneke zet met haar dans de school op de kaart van de Hit! Dat ze ook nog voor een solo kiest, getuigt van moed.

De danseres is heel casuel gekleed in een lichtblauwe spijkerbroek en dito topje. De ontspannen en sensuele sfeer van de latin-achtige muziek komt tot uiting in haar dans. We zien draaiende heupen en handen die terloops even op de billen worden gelegd. Ook het wegstrijken van het haar (wat vaak bij anderen zgn. onopvallend moet gebeuren) is bij Jojanneke een sensueel onderdeel van de dans.

Ze heeft mooi armenwerk, beweegt soepel, draait touren, wisselt een hurkzit af met een sprong, en maakt zowaar een spagaat. Halverwege het nummer zorgt de rookmachine ervoor dat ze even in de mist verdwijnt. Gebruik van de grond en de ruimte zijn goed. De danseres geniet duidelijk van haar dans en straalt dat ook uit. Haar blik is meestal extravert en dan betreft ze het publiek bij haar optreden; soms wisselt ze dat af met een ingetogen manier van dansen.

Aandachtspunt: probeer het einde langer vast te houden! Naar de finale.

In de finale bleef zij spetteren en hield de aandacht gevangen: Eerste prijs.

Schoterscholengemeenschap:

4 danseressen (geen namen bekend)

De aankleding ziet er verzorgd uit: een combinatie van zwart / wit, waarbij iedereen een verschillende "hoofdbedekking" heeft. Hoewel de dans lekker gestroomlijnd begint, bekruipt ons al gauw het gevoel dat het een nummer met breakdance en streetdance is waarvan er 13 in een dozijn gaan. De afwisseling van snelle passen met slow-motion is leuk, maar het contrast kan sterker (m.n. de langzame bewegingen mogen slower). Ook hier zien we het gebruik van freezes in verschillende houdingen, knappe handstanden, en er worden tours op de plek gedraaid. De grond wordt niet geschuwd, en dat is goed!

Het is jammer dat er niet overal gelijk gedanst wordt waar dat wel de bedoeling is. Ook mogen jullie meer aandacht besteden aan handen en armen.

Het weglopen bij het einde is grappig, maar het kan wellicht duidelijker gemaakt worden dat het een bedoelde keuze was.

Montessori Mavo Aerdenhout:

de 4^e jaars (12 danseressen) met een mix

Het nummer begint sfeervol, zowel wat betreft muziek als aankleding en choreografie. We zien de danseressen in 2 rijen met een kaars opkomen, gekleed in prachtige lange roodfluwelen capes, uiteindelijk een cirkel vormend. Dan vormen zich 2 rijen aan de kant met 4 danseressen in het midden van de dansvloer. Ook het verdere verloop van het nummer laat mooie formaties en een goed ruimtegebruik zien.

Als de capes uitgaan verschijnen er (eveneens prachtige) zilvergrijze kostuums. Daaraan ligt het dus niet.....Maar als het nummer overgaat in een swingende groepsdans komen de niveauverschillen duidelijk aan het licht. Waar de één stralend en vol overtuiging danst, valt de ander uit haar rol cq. danspas. Waar de één prachtige poses en sierlijke armen en handen laat zien, beweegt de ander houterig.

Jammer ! Probeer de volgende keer meer rekening te houden met ieders niveau, zodat iedereen zich er happy bij voelt.

Stedelijk Gymnasium: show-tap-jazz-dance nummer

gedanst door: Sara Bergen, muziek: de Stijfsekat uit "Cats"

Sara komt op en overvalt de zaal met haar sterke uitstraling.

Op een overrompelende manier ontdoet zij zich van een eerste laag van haar geheel zwarte kleding: dit belooft wat! Technisch laat ze ons een behoorlijk goede tap-showdans zien. Er zit veel afwisseling in: kleine passen afgewisseld met wilde bewegingen. Jammer is dat het gebruik van de ruimte niet erg benut wordt en de choreografie er daardoor onnodig statisch uitziet. Zeker bij een solo in dit soort

nummers moet je altijd de ruimte, die je hebt, gebruiken! Ondanks dat Sara een dans met leuke en frisse gedeeltes laat zien, weet ze niet steeds de aandacht van het publiek vast te houden. Ook is niet steeds duidelijk of de tapgeluiden uit de muziek komen, of van haar tapschoenen afkomstig zijn. Hier mag geen twijfel over zijn. Ga vooral door want wat bijzonder is, is dat je je gezicht mee durft te laten doen; en die uitstraling, die heb je!

Schoterscholengemeenschap: een "verhalend" dansnummer
gedanst door: Nikki van den Dries, Steffie van den Dries en Ferhat Yassar

Er staan stoelen op het toneel, met daarop de danseressen, gekleed in rood met zwarte kleding bestaande uit onder andere topjes met geometrische lijnen. De danser is vrijwel geheel in het wit gekleed. Het manoevreren met de stoelen is sterk en het vallen van een van de danseressen en het dansend acteren wordt verrassend goed gedaan. Het is duidelijk dat de danseressen geschoold zijn, mooie handen vooral! Let echter wel op het laag houden van je schouders en het strekken van de voeten hier en daar... We krijgen goed werk op de grond te zien en de ruimte wordt goed benut. Lekker veel sprongen en de choreografie 'zit goed in de muziek'. De danser is goed op dreef en ook het acrobatische gedeelte ziet er goed uit. De 'play-back rap' van de jongen staat in mooi contrast met de dansbewegingen van de meisjes. Het ziet eruit of alles heel gemakkelijk gaat en weinig inspanning kost en zo moet dat ook.... Aan het eind wordt applaus genomen, prima, door naar de finale!

Coornhert Lyceum: een combinatie van cheerleading dance, hip hop en breakdance. Choreografie: Kim, Liora en Barbara, DAMEIDAHZ
De muziek is een mix.

De start is fantastisch: een ijzersterke cheerleaderschoreografie met stampen op de grond, stemgebruik, bewegingen met de pompons en vooral: veel humor! Heerlijke formaties met gebruikmaking van de pittige kostuums met allen een letter op de billen, zichtbaar op diverse momenten.

Alles in rood-wit-blauw zonder dat we aan Nederland denken, dit doet iedereen toch echt in Amerikaanse sfeer belanden. Goed uitgevoerde acrobatiek, ook overslagen, zelfs op één hand. Wat een energie! Er volgt een intermezzo met mascottebeer: een gezellige dikbuik. Dat geeft de danseressen de gelegenheid om een kledingchange uit te voeren en zo belanden we in het hip-hop breakdance gedeelte met nu iedereen gekleed in een broek met glimmende zijaden. Acht meiden laten een strakke, gelikte choreografie zien met niet al te moeilijke bewegingen maar dat is gelijk ook het sterke eraan. De klappen op de grond maken het meeslepend. Jammer genoeg volgt er dan een lang deel waarin een aantal danseressen hun 'breakdance-kunnen' zullen laten zien en hierin gaat het mis. Het duurt te lang, er zitten heel goede moeilijke en spannende stukjes in maar dat is niet genoeg, de aandacht van het publiek zakt helemaal weg.

Er is teveel waarvan niet duidelijk is wat er nu bedoeld wordt, ook worden de danseressen zichtbaar onzekerder en de eerdere spirit is helemaal weg, jammer, jammer. De beer keert terug en er volgt een vrolijke, vlotte afsluiting waarbij de beer helemaal bedolven wordt onder de danseressen die zich op hem storten. Helaas net niet naar de finale.

Eerste Christelijk Lyceum met een combinatie van klassiek, moderne dans en jazz ballet. Gedanst door Eva Nagelkerke en Eva Scholten. Muziek: mix.

De danseressen komen op in kostuums in zwart en wit die een beetje aan tutu's doen denken, wat onmiddellijk klassiek aandoet: zwaantjes! Dit wordt versterkt door de kroontjes die zij dragen. We zien een choreografie van licht klassieke dans die juist omdat het niet te hoog gegrepen is overtuigend overkomt. Er volgt een snel kledingchangeement naar lange rokken met sjaals (Isadora Duncan verwijzing?). In dit moderne dansgedeelte zijn de danseressen naar de mening van de jury het meest op dreef. Er volgt een deel waarin duidelijk ook Graham techniek te zien is. Veel contractions op de grond, enzovoorts. Er is afwisseling te zien tussen synchroon dansen en na elkaar, 'versprongen', dansen. Dit getuigt van moed! Probeer toch om je gezicht te ontspannen en nooit, maar dan ook nooit aan je kleding te frummelen.... Nu volgt het derde deel na een verrassende aktie achter een wit achterdoek met projectie, waarbij er weer van kleding veranderd wordt. Beide overgangen lopen soepel. Vanaf een bewegingenreeks vanaf twee stoelen wordt het publiek 'meegenomen' een club in. Gekleed in lange glimmende broeken en topjes volgt nu het snelle jazzdeel. Veel sprongen op mooie, maar moeilijke muziek. Probeer hierbij echt de accenten in de muziek eruit te pikken en te benadrukken, dan wordt de choreografie sterker! Dit moet beloond worden: door naar de finale!

Hoewel er in de finale het een en ander door technische beperkingen de mist inging, acht de jury de act prijzenswaardig: Eerste prijs ensemble!

Montessori Mavo Aerdenhout break – en streetdance
Gedanst door twintig meisjes en drie jongens.
Met een eigen muziekmix.

Het publiek wordt geconfronteerd met twee groepen: de 'petjes' en de 'hoofdhoekjes'. De twee groepen dagen elkaar uit en dat is spannend om te zien. Dit zet zich voort in de hele choreografie. De bewegingen zijn niet erg moeilijk, maar goed gekozen zodat iedereen er zijn eigen kleur aan kan geven, prima! Een beetje rommelig maar toch ook weer duidelijk en strak in zijn geheel. Achterin zien we drie koppels die zich langzaam naar voren dansen. Als ze eenmaal vooraan vlakbij het publiek zijn aangekomen zien we een aantal breakdance acts, vooral het middelste paar is goed op dreef. Het laatste, massale deel door allen gedanst is technisch eenvoudig maar ziet er goed uit. De aankleding is goed verzorgd. Al met al goed, maar door het bekende concept 'streetdance met een aantal groepen' springt het er niet uit.

Verlag dans Mendelcollege, gezien tijdens de talentenshow op 11-02-04

Esther v. Loon, Dorien v.d. Berg, Iris Piers

Het nummer staat in het teken van licht: de 3 danseressen beginnen in het donker met zaklampen, en later wordt er ook gewerkt met schaduwen, blacklight en stroboscooplicht. De kleding bestaat uit korte shorts en een topje, in de kleuren rood en wit. Het ziet er fris en vrolijk uit. De muziek is een mix.

Na het intro met de zaklampen zien we een schaduwspel achter doek. Het is een leuk idee bij het thema, maar is te weinig uitgewerkt en kan scherper. Het ruimtegebruik is goed, de grond wordt op verschillende manieren gebruikt, en we zien mooie formaties met allerlei wisselingen naast en achter elkaar. De

danspassen bestaan vooral uit geïsoleerde bewegingen van armen en benen. Jammer dat het niet altijd synchroon gaat waar dat wel zo is bedoeld. Bovendien is er te weinig "swing" in het nummer, er wordt nogal braaf gedanst. Daardoor wordt het nummer een uitvoering van brave stapjes i.p.v. een pakkend dansnummer. En dat zou het wel kunnen worden, want de afwisseling met de muziek en de verschillende soorten licht is leuk. Dus: laat je licht erover gaan!

Marthe, Marjolein, Denise, Dionne, Stephanie en Ilse

De 6 meiden beginnen heel spannend met simpel ingetogen lopen en vormen zo een groep op het toneel. Dit gaat even later over in een swingend dansnummer. De danseressen zijn ofwel helemaal in het wit, ofwel in het zwart gekleed, en dragen een bloem in het haar. Dat ziet er niet alleen mooi uit, maar zorgt ook voor speelse effecten bij de verschillende formaties. De muziek heeft een zomers, pretentieloos karakter.

Het thema "wave" is hier van toepassing: op de grond in een mooie buikrol, bij het doorgeven van een armbeweging, bij de formatie in de ruimte. Er is nog ander leuk grond- en benenwerk te zien, als de danseressen tussen elkaars gespreide benen heen en weer springen.

Ook hier zien we veel geïsoleerde bewegingen van armen, hoofd en schouders. Halverwege vindt er een verrassende kledingwisseling plaats. Het nummer wordt afgesloten met een mooi acrobatisch einde.

In de groep zijn onderlinge verschillen in technisch niveau, maar daar wordt knap mee omgegaan. Er worden subgroepjes gevormd, en iedereen doet wat zij aankan. Op de momenten dat er met 6 dansers samen wordt gedanst, zijn de danspassen relatief simpel.

Jammer is dat het zonnige zorgeloze karakter niet bij iedereen goed uit de verf komt.

En tenslotte: niet "onopvallend" aan je haar frunniken, want we zien het toch wel! Maar toch mogen jullie naar de finale.

Jessica, Valerie, Celine en Bodien

Bij het begin van het nummer word je op het verkeerde been gezet: is dit cabaret? Maar nee, het zijn echt tapdanschhoenen die je hoort, en we krijgen een heuse tapdansact te zien van 2 meiden.

Dan klinkt de gevoelige muziek "Music was my first love" en de tapdansers maken plaats voor 2 stoelen en 2 andere meiden. Zij dansen in een moderne dansstijl, met prachtige lange vloeiende lijnen, gekleed in zwarte bodystockings.

Maar ook deze romantiek wordt onderbroken. Twee judoka's verschijnen, in een wit judopak. Hun dansbewegingen bestaan uit schoppen, slaan en trappen (in de lucht gelukkig), en dat doen ze met de nodige energie.

Dan zien we al snel 4 meiden met gekleurde heupdoeken, die een synchrone streetdance laten zien. Zij verdelen zich steeds in wisselende duo's, en dat houdt het spannend en levendig om naar te kijken.

Het einde is scherp, maar houd dit einde ook echt even vast! Want het nummer is de moeite waard om gezien te worden, met verrassende overgangen en verschillende stijlen. Naar de finale!